

Rust terug in Nepal?

Op 2 mei hadden de Maoïsten een landelijke staking voor onbepaalde tijd uitgeroepen. Oorzaak was de weigering van de premier van de communistische partij UML (marxistisch-leninistisch), de grote rivaal van de Maoïsten, om op te stappen om zo ruimte te maken voor een regering onder leiding van de Maoïsten. Uit alle hoeken van het land kwamen tienduizenden Maoïsten naar Kathmandu om de staking af te dwingen en in het begin waren er ludieke acties, zoals zingen en dansen op straat en het vormen van een menselijke ketting op de 27 km lange ring rond Kathmandu, maar het werd steeds grimmiger omdat alle verkeer en dus ook transport van goederen was verboden. Alle winkels, scholen, banken enz. moesten sluiten en wanneer dat niet gebeurde, kon men op de vaak hardhandige en daarom doeltreffende actie van de Maoïsten rekenen. Alle regeringsgebouwen werden door de Maoïsten geïsoleerd. Door het uitblijven van nieuwe aanvoer, schoten de prijzen van etenswaren de hoogte in en steeds meer burgers irriteerden zich aan de stakingsacties en lieten dit duidelijk blijken, met als gevolg oproerpolitie met traangas en geweren op de straten om de partijen uit elkaar te houden, uiteraard met de nodige slachtoffers. Winkels mochten eerst 2, daarna 4 uur per dag open blijven om voedsel te verkopen. Tienduizenden Nepalezen kwamen bij elkaar om met gebeden een einde aan de staking af te smeken. Zaterdag 8 mei bleven de Maoïsten de staking af, maar alle ogen richtten zich toen op 28 mei, de dag dat de nieuwe grondwet gereed moet zijn, maar niet zal zijn.

Het volk slaakte op de 28e mei een zucht van verlichting, er is overeenstemming bereikt om de beschikbare tijd voor het schrijven van de nieuwe grondwet met één jaar te verlengen en op 29 mei vierde het land feest. Op 29 mei 2008 werd Nepal na de afzetting van de Koning tot Federale Democratische Republiek verklaard en vierde men de 2e verjaardag

van de jongste republiek ter wereld en voor de bevolking had men ook een zoethoudertje, want de periode dat er dagelijks géén elektriciteit is, werd ingekort van 12 tot 6 uren per dag.

Resultaat van een staking op een normaliter overvolle verkeersweg.

Tranen bij het afscheid

Eind april stond in het teken van afscheid. De 3 vrijwilligsters keerden weer terug naar Nederland na 1,5 tot 2,5 maand verblijf in het tehuis en dan is het niet meer dan logisch dat de tranen rijkelijk vloeien wanneer het tijd is om afscheid te nemen. Dionne vertrok eerst, na een week vertraging door de boven Nederland hangende aswolk en haar afscheidsfeestje was een Nederlandse carnavalsviering. Dat deze carnavalsviering later plaats vond, had niemand in de gaten en of iedereen de uitleg begreep, was ook niet duidelijk, maar er werd veel gegiecheld. Die dag werd begonnen met het lezen van de meegenomen brieven van Groep 8 van BS De Besoyen uit Waalwijk (zie foto)

De kinderen hielpen maar al te graag mee om te huiskamer te versieren met slingers, ballonnen en serpentine, ze maakten maskers en werden door Dionne geschminkt. Eerst wist niemand hoe carnaval precies gevierd wordt, dus de kinderen begonnen te spelen met de maskers, de serpentina's en de toeters.

Afscheidsfeestje

Maar toen eenmaal de muziek van de meegebrachte CD werd aangezet en de muziek van Pizza Hut, bloemetjesgordijn enz. door de kamer schalde en de polonaise werd ingezet, werd er flink gehost en gedanst.

Dionne, dansend met Lucky

Ook de stoelendans werd geoefend en omdat we geen stoelen hebben, werden de zitkussentjes gebruikt en met zoveel kinderen was dat een dolle boel. Het was een zinderende finale tussen de jongens Megh en Yohan en de immer bescheiden Yohan werd de winnaar en kreeg een zoete prijs. Een ander hoogtepunt die dag was de traktatie op chips en limonade en dat Dionne voor iedereen een schooltuitje als afscheidscadeau had meegenomen.

En toen was het moment aangebroken dat Kelly en Melanie afscheid namen. Buiten hadden ze een estafette georganiseerd, maar de kinderen vonden winnen het allerbelangrijkst, dus waarom rustig wachten totdat je aangetikt werd? Iedereen was aan het schreeuwen en rennen, misschien een beetje rommelig op het eerste gezicht, maar de kinderen genoten.

Binnen werden diverse spelletjes gedaan, zoals spijkerpoepen, skippyballen, zaklopen, lepellopen, kikkerspringen enz. en natuurlijk ontving het winnende team als prijs iets lekkers.

Spijkerpoepen

Vast in de jungle

De nieuwe vrijwilligsters, Marjolijn en Loes, SPH studentes van Fontys Hogeschool wilden in ons Langtang Children Home hun afstudeerproject "Ontwikkelen van sociale vaardigheden en het sociaal-emotioneel aspect" afronden. Omdat de vorige vrijwilligsters nog niet vertrokken waren, begonnen zij hun Nepalees verblijf met een tocht naar Chitwan, een prachtig groot natuurgebied. De heenreis verliep probleemloos, alhoewel beiden zich verbaasden over de rijstijl van de chauffeurs.

In Chitwan diverse wandel- en kanotochten gemaakt, na enige welgemeende adviezen van de gids; kom je een neushoorn tegen, moet je een boom inklimmen, een tijger moet je recht in zijn ogen kijken en bij een beer moet je juist je ogen sluiten, anders krabt hij ze eruit.

Op olifanten gezeten de jungle doorgetrokken om neushoorns te ontmoeten. Dit is een veilige manier omdat de stank van de olifant de lucht van de mens maskeert, een neushoorn kan wel een snelheid van ruim 40 km per uur halen en hij daverd maar door. In totaal 8 neushoorns tegengekomen.

Een plassende neushoorn

Het baden met de olifanten was een sensatie. De slurf wordt als opstaphulp gebruikt en je trekt je aan de oren van de olifant op om op de rug te kunnen zitten. Met de slurf wordt je helemaal nat gespoten en dan loopt de olifant naar het diepe deel van de rivier en laat zich zijdelings vallen. Het afstappen duurde even, want de olifant voor hen stond in het water te kakken.

Ook de terugtocht naar het hotel ging met de olifant en de meiden hadden heel wat bekijks onderweg.

Op de olifant.

Toen ze van plaats wisselden in het bakje op de olifantenrug, verloor Loes haar bril, maar op commando van de berijder, pakte de olifant met zijn slurf de bril en gaf hem, met olifantensnot, terug.

Door de stakingen, alle vervoer lag plat, was geen terugreis mogelijk en zo werden de geplande 3 nachten er 7. Uiteindelijk werd besloten terug te vliegen en werden de meiden en hun bagage met paard en wagen (!) naar het vliegveld gebracht.

V.l.n.r. Marjolijn, de opstaphulp en Loes.

Vast in Kathmandu

Door Marjolijn en Loes

Terugkomend uit Chitwan was er ook geen vervoer in Kathmandu mogelijk. Gelukkig was er een busje met een groot spandoek met de tekst "Tourists" en de chauffeur was bereid ons van het vliegveld naar ons hotel te brengen (waar onze bagage wachtte) mits we naast de chauffeur voorin gingen zitten zodat het duidelijk was dat er inderdaad toeristen in het busje zaten. Eenmaal aangekomen in Potala Guest House in Thamel, konden we met geen mogelijkheid vervoer naar het tehuis krijgen, dus waren we genooddaakt hier te overnachten. Volgende dag een berijder van een fietsriksja bereid gevonden onze bagage met zijn riksja te vervoeren, maar wij moesten er wel achteraan lopen. Zo gezegd, zo gedaan en bij de Swoyambhunath stonden Janak en Pushpa te wachten, die de riksja verder naar het tehuis begeleidde. De ontvangst door de kinderen was hartverwarmend.

Dat was even schrikken.

Pushpa meldde dat er nogal wat consternatie in het huis was. De wand naast ons huis is een gemetselde muur van bergkeien en hier en daar zitten er wat gaten in het voegwerk. Waarschijnlijk door de enorme hitte in Kathmandu, hadden 2 slangen besloten hun ondergronds nest te verlaten, klommen door een van de gaten naar buiten en kronkelden vrolijk over de vloer. De slangen waren circa 150 cm lang en hadden de kleuren grijs, geel en lichtgroen, maar Pushpa wist niet over

welke slangensoort het ging.

Herkent een lezer soms deze slang, dan graag even een berichtje via e-mail. Pushpa alarmeerde Janak en die kwam met 3 leerkrachten aangesnelnd om de slangen een kopje kleiner te maken. Eentje lukte, maar de andere verstopte zich. Toen later de 2e slang zich ook weer liet zien, riep Pushpa wederom de hulp in van Janak en zijn leerkrachten en werd er succesvol jacht gemaakt op de 2e slang. Daarna is Pushpa met de oudere jongens begonnen de gaten in de rotswand te dichten met cement.

Avonturiers m/v gezocht

Wanneer u dit leest, is er al 1x een bijeenkomst van aspirant deelnemers geweest. Op dit moment is er een groep van 7-8 serieuze kandidaten om tussen half november en half december met Koen Twilt een sponsor trekking in Nepal te maken om op deze manier sponsorgelden in te zamelen om het onderwijs van onze kinderen te kunnen betalen. We willen de groep niet groter maken dan 10 mensen, dus heeft u zin om mee te gaan, meld u dan per omgaande aan via langtangchildrenhome@hotmail.com

Grote wasjes, kleine wasjes, doe je met de hand

Door Marjolijn en Loes

Terug uit de jungle, waar we 3 dagen langer moesten blijven dan gepland, moesten we eerst onze kleren op Nepalese wijze wassen en dat is met de hand. Vier keer het water moeten verversen, want de kleding was wel erg vies. Flink zitten schrobben, maar gelukkig de kleding toch redelijk schoon gekregen. Dat is wel even anders dan het werk door een wasmachine laten doen!

En maar schrobben om het schoon te krijgen. V.l.n.r. Marjolijn, Loes

Daarna gaan voetballen met de jongens, nou ja voetballen....jeetje die jongens trappen erop los. Iedereen vliegt op de bal af en schopt hem naar voren. Er is geen vorm van samenspel of overspelen, ook omdat het "veld" dit niet toelaat. Ze spelen hier op straat en om de minuut komt er wel iemand door het "veld" gewandeld of racet er doorheen met de fiets of motor. Ook moet er vaak over een muurtje geklommen worden als de bal weer eens in een tuin ligt of liggen de kinderen onder een struik de bal te zoeken. De mensen die voorbij kwamen keken nogal raar en we vermoeden dat dat kwam doordat 2 meiden in een hemdje en kort broekje stonden te voetballen en dat is geen alledaagse kost in Nepal. Maar goed, de jongens hadden grote lol, ook om de opmerkingen die de voorbijgangers maakten, waar wij weer niets van snaptten.

De 80 van de Langstraat

Op 11 september a.s. wordt de "80 van de Langstraat" weer gelopen. Dit is een jaarlijks terugkerende wandelmanifestatie, waarbij een aanslag op de conditie en uithoudingsvermogen van de circa 3.000 deelnemers wordt gepleegd. Binnen 20 uur moet men nl de finishlijn passeren en die ligt 80 km verwijderd van de start. Start en finish liggen in Waalwijk.

Misschien zijn er lezer(s)(essen) die van plan zijn aan de "80 van de Langstraat" deel te nemen en wanneer u het Langtang Children Home een warm hart toedraagt, wellicht een mooie gelegenheid om dit te combineren met een sponsoractie binnen uw familie- en kennissenkring.

Indien u hier over wilt praten of wat informatiemateriaal nodig hebt, kunt u contact met Koen Twilt opnemen via langtangchildrenhome@hotmail.com of tel. 0416-278422 .

Indien u met een sponsoractie meeloopt, geef dan t.z.t. uw startnummer door, dan wordt er tijdens de tocht aandacht aan geschonken.

Speciale startnummers bij opbod beschikbaar. De organisatie heeft ons 2 speciale startnummers toegewezen, de nummers 1000 en 2500 en hierop mag door iedereen geboden worden. De opbrengst van deze verkoop bij opbod komt volledig ten goede aan onze Stichting. Alle communicatie m.b.t. deze biedingprocedure dient uitsluitend via de organisatie te lopen, met het e-mailadres info@de80.nl Er wordt door de organisatie in diverse media aandacht aan deze actie gegeven, voor en tijdens de tocht. Ook worden de deelnemers bij de finish "binnengepraat", dus misschien een mooie gelegenheid om uw organisatie onder de aandacht van het publiek te brengen.

Bloed(erig)

Vrijdag 28 mei werd de verjaardag gevierd van Siddharta Gautama, de latere Boeddha (543 voor Chr.) en ter gelegenheid hiervan organiseerde de gemeentelijke politie een bloedinzameling en onze kinderen werden gevraagd om daarbij vrijwilligerswerk te verrichten. Om 7

uur waren zij al aanwezig bij het heiligdom Swoyambhunath om de formulieren met de gegevens van de bloeddonoren in te vullen en om drinkwater uit te delen aan de pelgrims die de ruim 320 treden tellende trap naar de Swoyambhunath opliepen om in de tempel Boeddha te aanbidden. Het bloed werd afgenomen door doktoren en verpleegsters van het leger. Onze vrijwilligsters hebben met stijgende verbazing gekeken naar het gehele proces en besloten toch maar geen bloed af te staan, want de hygiënische omstandigheden waren tochja, anders.

Onze meiden als vrijwilligster bij de bloeddonatie

Loes en Marjolijn hadden voor Janak een oranje t-shirt meegenomen om ook in Nepal het "Holland gevoel" in te voeren en Janak was er bijzonder blij mee en trok het gelijk aan.

Hup Holland hup, v.l.n.r. Loes, trotse Janak en Marjolijn.

HELPEN?

Het Langtang Children Home is volledig van sponsors afhankelijk. Donaties zijn welkom op rek. nr 1259.42.656 t.n.v. Stichting Langtang Children Home te Kaatsheuvel. Voor verdere info kijk op de website www.langtangchildrenhome.nl of stuur een mail naar:

langtangchildrenhome@hotmail.com

De Stichting is door de Belastingdienst erkend als een Goed Doel, waardoor donaties, afhankelijk van de gestelde limieten, aftrekbaar zijn van de Inkomsten- of Vennootschapsbelasting.

Namaste

De jongens, lekker gek doen tijdens het carnaval feestje